

den høitærede Indenrigsminister Ret i den Bemærkning, han her gjorde. Vi havde en Forhandling igaar, hvorunder hele Thinget og selv vedkommende Minister udtalte, at det, der var oversendt os fra Landsthinget, var uforstaaeligt; men dengang var der ikke Tale om, at der derved skulde være sagt Noget, som var „mildest talt besynderligt“. Jeg finder ogsaa, at det mange Gange kan være saare naturligt, at det ene Thing kan finde Noget, som det andet Thing har sendt til det, mindre forstaaeligt.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Jeg tør ikke modsigge det ærede Medlem; men jeg har dog megen Tvivl om, at vedkommende Minister skulde have udtalt her i Thinget, at han ansaa det, der var kommet fra det andet Thing, for at være uforstaaeligt.

J. N. Hansen: Jeg vil bede den høitærede Minister om at læse Tidenden, naar det, som Ministeren har sagt, foreligger.

Formanden: Jeg skal blot bemærke, at der selvfølgelig hverken igaar eller idag er blevet fremsat Noget paa en Maade, som var for nærgaaende mod det andet Thing.

Berg: Jeg havde ikke tænkt, at mine Ytringer skulde være blevne opfattede som fornærmelige imod det høie Landsthing, thi for Landsthingets Være har jeg lige saa megen Verbødighed, som jeg antager, at ethvert enkelt Medlem i denne Sal og den høitærede Minister har. Det kan ogsaa godt være, at man efter det forfjellige Forhold, hvori man staar til en Minister, kan være villig til at give ham en mere eller mindre indskrænket og mere eller mindre klar Bemyndigelse, og mine Ytringer gif kun ud paa, at jeg ønskede, at den Bemyndigelse, som man gav Ministeren ved denne Lov, skulde være udtrykt i selve Loven paa en tydelig, men ikke paa en mere eller mindre forblommet Maade.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Denne Erklæring adskiller sig væsentlig fra den Udtalelse, det ærede Medlem fremsøgte. Det kan dog ikke falde mig ind at paavise dette, thi jeg er overbevist om, at det ærede Medlem selv vil være den Første til at indse, at der er stor Forskjel mellem denne hans sidste og hans foregaaende Udtalelse.

J. N. Hansen: Jeg vil blot tillade mig dertil at sige, at jeg gjør den foregaaende Udtalelse af det ærede Medlem til min.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Jeg behøver blot at bemærke, at dette ikke det Mindste forandrer Sagen overfor mig.

Bajer: Jeg er ikke saa vel inde i Forholdene med Hensyn til Kreditforeningerne, at jeg tør have nogen Mening om, hvorvidt de i et saadant enkelt Tilfælde ere bedre tjente med en Forandring til den ene eller til den anden Side; men det, jeg vilde paavise, var kun, at Indenrigsministeren, dersom dette Lovforslag blev til Lov i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, meget godt vilde kunne sætte $\frac{1}{10}$ i Stedet for $\frac{1}{24}$. Derved vilde Loven være gjort Fyldest, idet nemlig Statutterne derved vilde være bragte i Overensstemmelse med det indførte nye Møntsystem.

Indenrigsministeren (Lobiesen): Det ærede Medlem synes nu at være kommet bort fra den Udtalelse, han for ganske nylig fremsatte, idet han nemlig før sagde, at hvis Lovforslaget alene omhandlede den Kreditforening, hvis Love ere fastsatte i 1868, vilde Sagen ingen Vanskelighed have, idet Motiverne udtrykkelig angave, at hele Forskjellen kun er at forandre $\frac{1}{24}$ til $\frac{1}{25}$. Nu synes det ærede Medlem imidlertid at være af den Mening, at der ikke i denne Udtalelse i Motiverne — altsaa i Regjeringens bestemte Udtalelse om, hvad der tilsigtes — ligger nogen videre Garanti. Jeg skulde dog tro, at det vilde være et uhørt Stridt fra Regjeringens Side, udtrykkelig at nævne en Brøf i Motiverne til et Lovforslag og derefter, naar Loven skulde gennemføres, at fravige udtrykkelig angivne Tal.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Udbringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Mandag Middag Kl. 1.

Formanden: Jeg havde antaget, at den høitærede Justitsminister, hvis Sager ere opførte paa Dagsordenen herester, vilde have været istand til at komme tilstede nu; men jeg ser, at Ministeren endnu ikke har kunnet forlade det andet Thing, og jeg skal derfor afbryde Mødet en kort Tid og lade tilkjendegive i Bærelserne, hvornaar Mødet igjen optages. Dersom det viser sig, at Ministeren indenfor en rimelig Tid vil kunne komme tilstede her, ville vi foretage disse Sager idag, i modsat Fald ville de blive foretagne imorgen. Mødet er saaledes afbrudt, indtil dets Gjenoptagelse tilkjendegives.

Mødet afbrudt Kl. 3.